

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistallenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Lähteenmäki, M-L. (2020) Olimme varautuneet. Teoksessa Teräs, H. & Teräs, M. (toim.) Covid-19 ja ammattikorkeakoulu : etäopetukseen hyppääminen ja sen vaikutuksia opetukseen ja oppimiseen nyt ja tulevaisuudessa. Tampereen ammattikorkeakoulu, s. 25 - 26.

URL: <https://www.tamk.fi/web/tamk/-/covid-19-ja-ammattikorkeakoulu-etaopetukseen-hyppaaminen.html>

1**2****3****4****5****6****7****8****9****10****11**

MARJA-LEENA LÄHTEENMÄKI

on tiimivastaava fysioterapeutin
tutkinto-ohjelmassa

OLIMME VARAUTUNEET pohtimaan yksikkömme ja tutkinto-ohjelmamme tulevaisuuden suuntia maanantaina 16. ja tiistaina 17. maaliskuuta: Mitä osamista tulee kehittää? Mitkä ovat kehittämisen painopisteet?

Kysymykset olivat mitä osuvimmat, kun maanantai käynnistyi koronan antaessa meille paniikinomaisen uuden suunnan. Pikaisten valmistelujen ja hätäisen järjestelmiin tutustumisen jälkeen olimme jo keskiviikkona etätoimistoissamme. Ohjasimme opiskelijoiden harjoittelua ja opinnäytetöitä ja valmensimme tutoristunnoissa. Teimme videoita näytettäväksi verkon välityksellä korvaamaan harjoitustuntien introja. Pidimme seminaareja ja osallistuimme lukuisiin kokouksiin ja suunnittelupalaverihin – digitaalisesti. Ovatkohan kaikki paikalla, vaikka nimi näkyy ruudussa? Tätä moni mietti.

Useimmat meistä loikkasivat mitä hurjimmalla harppauksella digirotkon yli. Horjuen pysyimme reunalta pitäen myös verkkoluentoja. Verkko – tuo sana sai

mitä konkreettisimman merkityksen. Opiskelijoiden vastuu kasvoi. Osa heistä teki yhteistyötä, mutta osa jäi yksin. Monella oli vaikeuksia tarttua tehtäviin, vaikka suurin osa toimi suunnitelmallisesti ja tarmokkaasti. Pääsimmekö digirotkon yli kuivin jaloin? Jää nähtäväksi.

Arki muuttui hetkessä niin opiskelijoilla kuin opettajilla. Teemme etätyötä kodeissamme. Osa meistä ohjaa vieressään koulutehtäviä tekeviä alaluokkalaisia. Osa järjestää toisella kädellä viihdykettä taaperoille. Multitaskaaminen vie voimat ja syö innostusta. Muutos vaatii paljon. Eihän koululta saa enää edes päivittäistä opiskelijahintaista lounasta tai henkilökunta-ateriaa.

Nyt kolmen viikon jälkeen olemme saaneet alussa esittämiini kysymyksiin vastauksia enemmän kuin olimme saaneet kahdessa vuodessa – sanoi eräs opettaja. Ja tämä kaikki on jo toteutuksessa. Sekin vielä! Itse mietin – opinnäytetyöohjaus saa uutta suuntaa mm. samanaikaisen yhteiskirjoittamisen, keskustelujen nauhoittamisen jne. kautta. Aikaa säästyy paikasta toiseen kulkemiselta. Minun tulisi kuitenkin oppia tauottamaan työtäni, nousta ja lähteä liikkeelle. Kävelykokouskin onnistuisi omassa lempimaisemassa. Tästähän olemme aina haaveilleet! Palaankohan enää koskaan samaan entiseen – en usko! Sen sijaan uusien digitaitojen oppiminen houkuttaa ja koukuttaa.